

III. — ДЕЙСТВИЯ НА 18-и ПЕХ. ЕТЪРСКИ ПОЛКЪ КЪМЪ ДЪСЧЕНЪ КЛАДЕНЕЦЪ. (Скица № 21).

На 24-и юний въ 5 часа сутринта 18-и пех. полкъ трѣбваше да се отпрати отъ село Милославци за Дъсченъ Кладенецъ, дето се намираше вече 46-и пех. полкъ. Въ опредѣления часъ Полкътъ тръгна, като взе съ себе си само патроннитѣ коне, готварницитѣ и лекия офицерски багажъ. Патроннитѣ кола и домакинскиятъ обозъ бѣха отправени за с. Милославци. Въ предна охрана презъ време на това движение бѣ назначена 3/18-а дружина, на подполковникъ Иванъ Петковъ.

Поради голѣмата горещина и стрѣмния пжтъ, пжтуването до Дъсченъ Кладенецъ, макаръ и кратко, бѣше много уморително. Въ 8 часа и 30 минути Полкътъ стигна на означеното мѣсто, и се разположи въ долчинката югоизточно отъ Митницата.

Този день (24-и юний) 46-и полкъ отъ 3/5-а бригада водѣше бой съ сърбитѣ на линията в. Тумба—Църни Върхъ—Чука. Срещу в. Тумба действуваше цѣлиятъ 46-и полкъ, безъ 14-а рота. Веригитѣ на полка бѣха стигнали и заели в. Боражина Чука и хребета Гола Нива. Придаденитѣ къмъ полка две скорострелни полски батареи отъ 1-и артилерийски полкъ заемаха позиция по западния склонъ на в. Самаръ. Срещу в. Църни Върхъ действуваше 14-а рота на 46-и полкъ, на подпоручикъ Велизаровъ, веригитѣ на която бѣха стигнали до подножието на южния склонъ на върха. Къмъ тази рота бѣ придадена една полска скорострелна батарея, която заемаше позиция на в. Пресъченъ Камъкъ. Поради това, щомъ 18-и пех. полкъ стигна при Дъсченъ Кладенецъ, бригадниятъ командиръ даде заповѣдь: „3/18-а дружина (подполковникъ Петковъ) да настѣпи веднага и, заедно съ ротата на подпоручикъ Велизаровъ, която му се подчинява, да атакува и заеме в. Църни Върхъ. На тази висота Дружината трѣбваше да се затвърди, и влѣзе въ свръзка съ ротата отъ 3-а Балканска дивизия, действуваща вдѣсно, срещу сѣщия върхъ. На другитѣ дружини заповѣда да останатъ на мѣстото си, като бригадна поддържка, подъ началството на полковия командиръ.

*

Мѣстността, на която се развиха действията, бѣше планинска, силно пресѣчена и закрыта (гориста), и позволяваше скрито приближаване до подножието на самитѣ върхове. По-значителнитѣ висоти, заети отъ сърбитѣ, бѣха:

- 1) Църни Върхъ — скалиста висота, съ почти голи склонове; отъ нея се обстрелваше единствениятъ пжтъ по граничната линия. На върха имаше построени окопи, съ фронтъ на югъ, които се заемаха отъ около една рота сърби
- 2) Върхъ Чука—на западъ отъ Църни Върхъ, сѣщо гола висота, съ добъръ обстрелъ въ всички посоки; цѣлата висота бѣ увенчана съ блиндирани окопи, на нѣкои мѣста въ два реда; заемаше се отъ около единъ сръбски батальонъ;
- 3) в. Тумба—конусообразната височина югоизточно отъ в. Чука—бѣше осѣяна